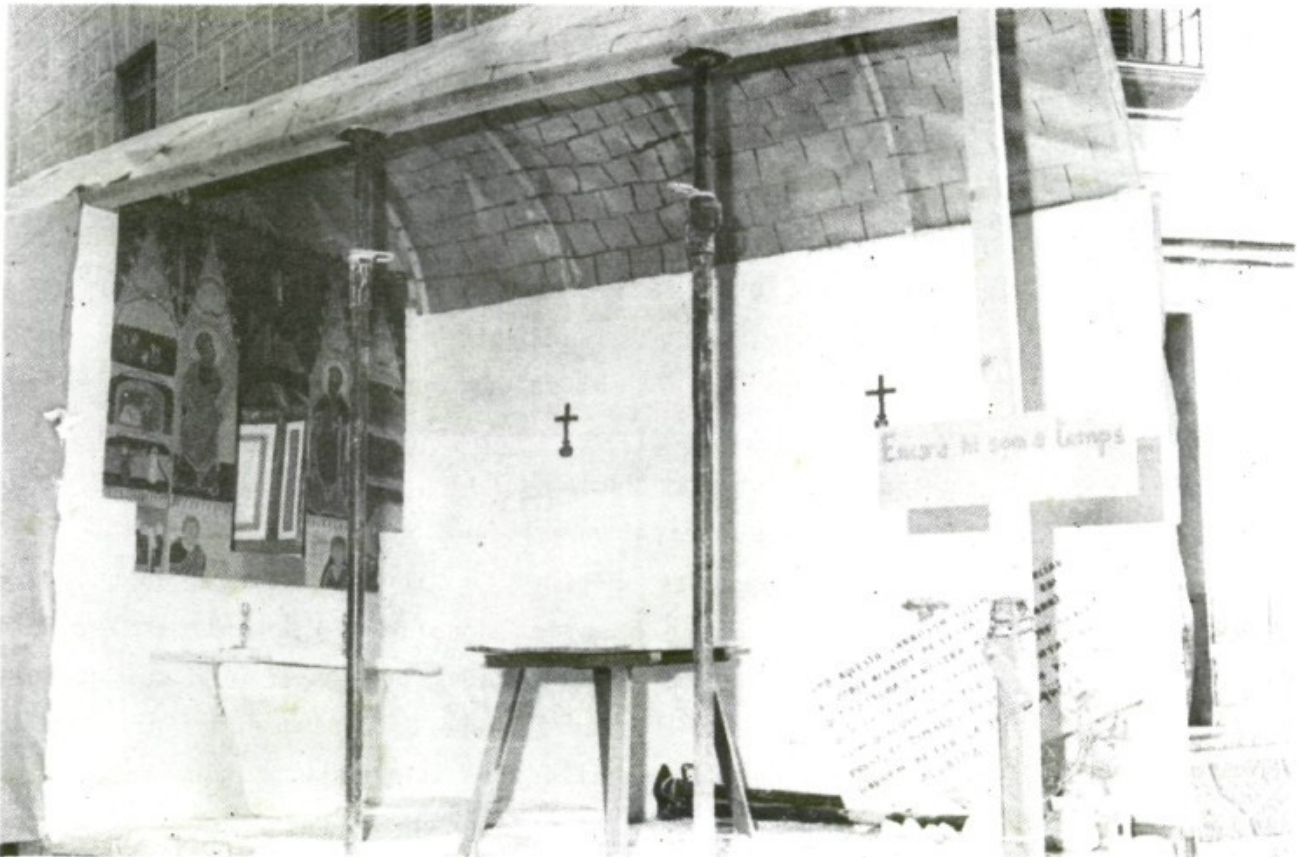

es saiaig

PRENSA
COMUNITAT

D'ALGAI DA

nº 41 Maig de 1.984 preu: 65 ptes

EL CONCURS DE CARROSSES VA ESSER UN ÈXIT. A LES PLANES INTERIORS VOS MOSTRAM DISTINTS ASPECTES DE LA FESTA DE CASTELLITX I A LA PORTADA VOS HI PRESENTAM LA CARROSSA GUANYADORA: UNA CARROSSA QUE DEMOSTRA QUE ENTRE ELS NOSTRES JOVES EXISTEIX UNA PREOCUPACIÓ PELS NOSTRES VALORS CULTURALS I PEL NOSTRE PATRIMONI ARTÍSTIC. COINCIDIM AMB LA SEVA OPINIÓ QUE "ENCARA HI SOM A TEMPS" PER SALVAR CASTELLITX. NOMÉS FALTA QUE TOTS I CADASCÚ NO DEIXEM DE FER LA FEINA QUE ENS CORRESPON.

LA NOSTRA ENHORABONA A TOTS ELS CARROSSERS.

Editorial

Aquest mes de maig es complirà un any de la presa de possessió de l'Ajuntament actual. Potser sigui un període de temps adequat per fer una valoració de la feina duta a terme, dels aspectes positius i negatius d'aquest primer any de gestió. Però la nostra intenció no va per aquí; només voldríem comentar breument un punt que ens afecta a tots i que ens preocupa: es tracta del planejament urbanístic del nostre terme i de les Normes Subsidiàries per les quals s'ha de regir i s'ha de guiar.

Aquesta preocupació nostra és manifesta a moltes planes de la nostra revista, però molt especialment a l'editorial de març de 1.982. Hem anat informant de les passes que es donaven i fa un any anunciàvem l'aprovació provisional per part de l'Ajuntament (8 vots a favor i 3 en contra). Només faltava l'aprovació definitiva de la Comissió Provincial d'Urbanisme i tot feia pensar que no hi hauria dificultats per tenir, a la fi, una eina que regulàs la situació urbanística d'Algaida. Però no, ha passat un any i, segons sembla, tot segueix igual.

El president Cañellas era ben explícit a les manifestacions que publicàvem fa poc a la nostra revista: "Noltros, a través de la Conselleria, estam en una fase de fomentar tot lo necessari que els municipis les acabin (*les Normes Subsidiàries*); i si aquest cas no se donàs i hi hagués municipis que es retrassassin, no quedaria més remei que subsanar noltros aquestes deficiències". L'advertència és ben clara i no necessita de cap comentari.

Ara bé, la nostra majoria municipal sembla que ha adoptat la política de retardar tot quant pugui aquest assumpte. Motius? La situació ambigua en què es mou de moment els resulta còmoda perquè els permet d'aplicar o no aplicar les Normes amb l'excusa que s'aprovaran o que no estan encara aprovades. S'ha caigut en favoritismes? No ho assegurariem, però l'estat d'imprecisió al manco s'hi presta.

El que no es pot fer és seguir amb dilacions i eternitzar aquesta situació. És ben hora que qui vulgui demanar una llicència d'obres pugui conèixer les normes a què s'ha d'atendre i pugui protestar davant una arbitrarietat. Sembla que la majoria que governa l'Ajuntament vol modificar certs aspectes de les Normes. Si aquestes modificacions afecten qüestions de detall, la cosa no té massa importància. Si, per contra, es tracta de variacions referides a temes substancials (canvis d'ús de terrenys, parcel·la mínima edificable segons el diferent sòl, apertura de nous carrers, alteracions en el casc urbà dels diversos nuclis de població, etc.), és evident que hi ha tota una sèrie de tràmits que s'haurien de tornar a començar. De cap de les maneres es pot fer d'esquenes al poble i sense donar-li oportunitat de manifestar la seva opinió i presentar les al·legacions oportunes. Les més elementals normes de justícia ho exigeixen.

El nostre bon amic i col.laborador en Jaume "Toledo" va participar al XIII Certamen Poètic "Verge de Consolació" de Sant Joan; i ho va fer amb èxit ja que el seu poema "Què bella fou la diada!" va guanyar el primer accèssit. Amb molt de gust vos oferim aquesta composició.

Enhorabona, Jaume!

QUÈ BELLA FOU LA DIADA!

Què bella fou la diada
fa un any a Consolació!
Tu i jo, plens d'il.lusió,
per l'antiga escalonada.

Teníem la mà agafada,
pujàvem molt lentament,
i és perquè a cada moment
fèiem una returada.

Cada paraula un somriure,
estàvem enamorats,
vàrem conèixer plegats
el vertader goig de viure.

Enguany tornaré pujar
per la vella escalonada,
però aquesta vegada
no ens donarem la mà.

Tu ja tens un nou amor,
amb ell gaudiràs la festa.
De bell nou, tota xalesta,
escamparàs ta dolçor.

Jo pujaré amb la ferida
que deixa un amor trencat,
i el que dins mi ha restat
d'un bell temps que mai s'oblida.

Malgrat no pugui sentir
la gaubança que caldria,
vull venir al vostre gran dia
per la festa compartir.

Perquè sou Mare i teniu
el nom de consoladora,
i ara que mon cor enyora
aquell temps que ja no viu...

més que mai cerc la tendresa
que brolla dins vostre cor,
per retrobar el camí bo,
sens caure dins la flaqueza.

Escoltau, Verge, mon crit:
Feis que curi ma ferida,
feis que prest la meva vida
torni recobrar el delit.

Jaume Juan Bonnín "Toledo"

Aquesta fotografia, feta ja fa uns quants d'anys, ens presenta un grup de dones i al.lotes reunides per fer neteja a l'església.

calaix de sastre

Una base militar a Sa Marina de Lluçmajor.

REAGAN, MAL ACTOR, ANDROPOV, POLICIA,
MALS ACTORS, MAL TEATRE, MAL PÚBLIC, TELO.
(Lluís Llach. "Fillis d'Hiroshima")

De là follia armamentista dels dos blocs, encaparrotats a fabricar i emmagatzemar més i més instruments de destrucció. Del cada vegada més greu i patent risc d'una Tercera Guerra Mundial; conjunt de tres paraules que ja escarrufa a bastament, i al qual s'afegeix un adjectiu encara més terrible: Nuclear. Del perill de mort en què es troba el nostre món, en què ens trobam nosaltres mateixos, en parlen un dia sí i l'altre també els diaris i la televisió.

Però nosaltres no en feim cas, perquè estam avesats que els mitjans de comunicació, sobretot la televisió, només informen d'allò que passa en terres llunyes. Perquè ens han ensenyat, i bé que ho hem après, que no tenim cap poder de decisió en totes aquelles coses que condicionen vertaderament el nostre futur. Ens sentim titelletes manejades per uns fills que no sabem qui mou. Per instint d'autodefensa, aficam el cap dins el clot, com l'estruç, i pensam: Ja es fotran. I no ens adonam que així els fotuts som nosaltres.

Ara, el perill que tantes vegades ens presenten d'una forma abstracta, no concreta, com si no anàs per nosaltres, s'ha materialitzat d'una manera clara i llampant per als algaidins i lluçmajorers. A la possessió de S'Àguila, dins les terres de Sa Marina lluçmajorera, l'exèrcit ha comprat uns terrenys per instal·lar-hi una base militar. Quines intencions tenen els nostres governants respecte a aquests terrenys no són gens difícils d'endevinar, quan observam que l'Ajuntament de Lluçmajor, a proposta del PSOE, va prendre l'acord de prohibir la instal·lació d'armes nuclears dins el seu terme municipal, i ràpidament el Govern de l'Estat, també en mans del PSOE, va recórrer davant l'Audiència Territorial, que decidí declarar nul l'acord del Consistori lluçmajorer. Altres Ajuntament de Mallorca també han aprovat la desnuclearització dels seus respectius termes, sense que s'hagi produït interferència de l'Administració Central en altre cas que no sigui el de Lluçmajor. Les conclusions són, per tant, dissortadament evidents.

Si endemés consideram que el Govern de l'Estat ha tornat enrera respecte de la sortida de l'OTAN, cosa que havia promès abans de les eleccions, i ara comença a parlar d'estranyes responsabilitats "del pueblo español en defensa de los intereses de Occidente", expressió que recorda aquella que es deia en temps del general Franco: "somos la reserva espiritual de Europa". Si consideram l'important factor de l'OTAN, deia, tendrem tots els ingredients necessaris per concloure que la base a Sa Marina, si arriben a posar-la, serà un punt estratègic de gran transcendència en cas de conflicte. La possibilitat que tenen els lluçmajorers, i que de rebot tenim els algaidins, de patir directament els terribles efectes d'un míssil nuclear augmenten considerablement. Tendríem encara més números perquè ens tocàs en aquesta macabra rifa de mort i de destrucció que seria la Guerra Nuclear.

Així ho han entès els nostres veïnats de Lluçmajor, i ja han començat les seves protestes. Les dues revistes, ideològicament tan llunyanes, "Lluçmajor de pinte en ample" i "Sa veu de Lluçmajor", s'han manifestat clarament en contra de la base de Sa Marina. Nombrosos lluçmajorers aprofitaren el Carnaval per fer una

crida, mitjançant les seves disfresses, cap a la necessitat de la Pau i el Desarmament. I això mateix hem de fer els algaidins. Hem d'exigir al nostre Ajuntament que declari Algaida zona no nuclear. Hem de fer arribar al Govern de l'Estat que estam en contra d'aquesta loca política armamentista. L'argument tòpic "si vols la pau, hem de preparar la guerra", mai s'havia demostrat tan fals i perillós com ara. No tenim altre recurs que la protesta; que ha de ser pacífica, però, això sí, ben ferma i contundent. Perquè és molt allò que està en joc: la pròpia supervivència i la dels nostres fills. I tal com ha dit Einstein, la participació activa per resoldre el problema de la Pau, és una responsabilitat moral que cap home conscient no pot oblidar.

En Calaix Desastre

Diverses escoles de Mallorca i la Comissió per a l'Ensenyament i Normalització del Català de l'Obra Cultural Balear han organitzat aquesta primera trobada d'intercanvi d'experiències entre mestres que treballen per fer una escola autènticament arrelada a la nostra terra.

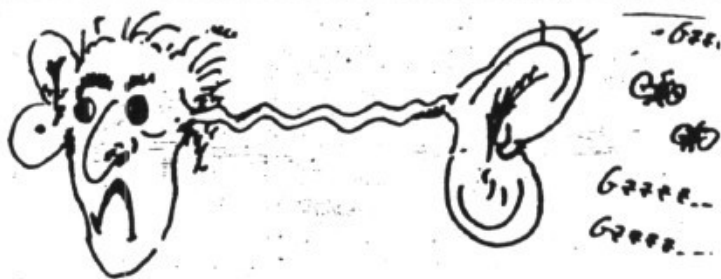

1a LLUC
5-6 MAIG

Trobada d'escoles mallorquines

Col·legis
Públics: Campos, Deià,
Gabriel Alzamora, Uoriet,
Montuiri, Rafal Vell, Escola
Escòlania de Uuc, Escola
Teix, Mata de Junc,
C.E.N.C.

m'han dit que diuen

Sempre hem sentit a dir que "rectificar és de savis" i es nostre Ajuntament ha rectificat. (Aquest adagi no sempre endevina). Deim això fent referència a s'es-motxada que donaren an es pins de Sa Plaça i de Ses Escoles, que pareix que els han posat d'estiu, n'hi ha un parell que semblen un "plumero" tan escornats els han deixat. Bé, però suposam que això vol dir que no fan comptes de tallar-los, que és lo que digueren els nostres governants a sa campanya electoral, per evitar que ses cuques produïssin picor an els al.lots.

Si un any els ha bastat per reconsiderar es no tallar es pins, per fer s'entra-da per Sa Talaieta un any no ha estat suficient; i això que els que sortiren de-ien que ho havien deixat preparat, a punt de fer-se.

És com ses Normes Subsidiàries, que ningú entén que estassin a punt de posar-se en vigor, i no se n'ha sentit a parlar mai més.

Lo que haurà estat ho d'arreglar -si és vera lo que hem sentit- és sa casa des capellà. Nos digueren que s'Ajuntament li havia de comprar una casa i arreglar-la i sa Rectoria passaria a esser des poble. Idò ha resultat que un concejal tenia una casa venal feia una temporada... i ja està feta sa harrina! Repetim que això és lo que hem sentit a dir, no hi posam ni hi llevam res. Lo que no hem sentit a dir és si li han posat un bon preu o ha estat un preu simbòlic, que seria lo normal degut a sa finalitat que tendrà, ja que és per una millora pes poble. Que quedi clar que estam a favor d'arreglar sa Residència de vells i es Centre Sani-tari, però estam en contra de qualsevol abús que es pugui produir i que procura-rem denunciar.

Mira que si darrera tot es trui de bibliotecàries ara han de tancar sa biblio-teca... Deim això perque ningú entén sa decisió des Conseller de Cultura de sa Comunitat (AP) d'eliminar es "Centre Coordinador de Biblioteques", una de ses millors realitzacions de s'anterior govern. Esperem que tot s'arregli i no se'n vagi a fer punyetes una feina tan important i tan transcendent, sobretot pels nostros nins.

Ara ja està clar qui és qui an es nostre Ajuntament. I això gràcies a un acla-riment fet d'una manera civilitzada per un partit polític que en diverses ocasi-ions havia estat al.ludit per culpa d'uns representants que molta gent creia que representaven el partit a s'Ajuntament. Aquesta és sa manera d'aclarir ses coses: comunicar-ho per escrit i de manera ben clara, sense estridències, fins i tot amb una certa ironia i bon humor, i no dins es cafès, com han fet i fan molts. Això també demostra que ES.SAIG està obert i publica coses que estan en desacord amb qualcun dels seus col.laboradors.

Jo crec que podríem deixar anar es temes polítics, perque encara no podem par-lar des nou municipal, i si parlam des vell, llavors s'enfada. Perque ara tendran el doble de feina, des de s'apertura des nou "pub" o com li volgueu dir. Ara ja tenim dos "punts negres de circulació" o, dit amb paraules més corrents, "dos merders de cotxes i motorets": un a Sa Placeta i un devers l'església. Un deia que això és tan bo d'arreglar com es problema de s'aigua; no sabem si volia dir que no té cura.

Durant tot aquests curs, cada dissabte horabaixa, molta gent ha vist a nins i nines des poble per amunt i per avall jugant o cercant notícies de sa nostra geografia o història. Es molt d'admirar sa feina que fa es Grup d'Esplai, que no es limita a sa festa de la Pau, o a ses acampades, sinó que durant tot es curs fa una feina constant, callada, ensenyant als al.lots coses des nostro poble. I tot això sense cap classe d'interés. Si un dia se'n cansen -i Déu no ho vulguillavors ho enyorarem, i cercarem solucions; però ara que funciona, no pensam que a lo millor necessiten ajuda, de vegades bastaria una paraula d'encoratjament però crec que ni això troben.

Aquests partits de "futbito" que s'han començat a Algaida per sesvacacions de Setmana Santa diuen que han estat molt animats. Però molts dels qui els vèiem jugar passàvem pena per si qualcú queia, perque amb aquell "moló" que molts passen, haurien paregut una pilota grossa. Hauria d'acabar bé.

De sa festa de la Pau ja en parla a altres llocs aquest Saig. De totes maneres volem dir que sentirem molts de comentaris parlant de passar-la a un altre dia, per exemple es dilluns de Pasco. Ara bé, també sentirem a molta gent que de cap manera s'ha de tocar des dimarts. A veure qui s'atreveix a canviar-la de dia...

De lo que s'ha de parlar, i ben seriosament, és des problema de s'edifici i es retaule. Hi ha tècnics que pensem que l'església no té un perill imminent, i altres pensen que està a punt de caure. Lo que trobàrem molts dels qui entràrem a veure la Mare de Déu és que es retaule se'n va a la carrera, i no és gens estrany, tancat i amb s'humitat que hi ha allà dins. És ben, hora de prendre una decisió, abans que sigui tard.

No porem acabar sense parlar des caçadors, que llavors ho troben a faltar. Però aquesta vegada no volem parlar de cap sopar (per mi fa temps que no en fan). Tot es poble, es matí de Pasco, a sa processó de "S'Encuentro", va trobar molt a faltar ses escopetades que cada any celebraven es moment de sa trobada. Això i sa caiguda de la Mare de Déu, que va "pegar un bot massa gros", com va dir es rector, varen deslluir sa festa. A veure si l'any qui ve tenimla mare de Déu arreglada i es caçadors a punt de pegar escopetades, que aquests fallos no es poden tenir.

UN SORD

RONDALLA

Heu de creure i pensar i pensar i creure que el nostre rei jove i xalest es va aixecar un dia amb moltes ganes de fer feina. Es va rentar amb quatre grapedes, va berenar amb dues mossegades i va partir cap al seu despatx més deixon-dit que mai. Volia resoldre tots els assumptes del regne amb justícia, bona volun-tat i rapidesa. No era un rei, el nostre rei jove i xalest, que s'hi destorbàs gaire en els assumptes d'estat...

Quan va entrar es va trobar la taula del seu despatx plena de paperum: ci-tacions, instàncies, oficis, actes, que el seu secretari li havia preparat perquè els enllestís, tal com feia cada dia.

Podeu fer comptes que el rei no sabia on havia de posar mà. Com he de con-estar això? Què he de posar aquí?, es demanava; però no trobava resposta. Pobre rei, quin embull! Estava avesat a que li fecin tot i avui que ho volia fer tot sol, com és natural, no en treia aguller.

El problema més greu se li presentà quan es va haver de posar a escriure, quasi no en sabia i manco en la seva llengua. Què és això de normalització lin-güística? Qui s'ho ha inventat? Fora! Què s'han pensat? Jo no vull escriure en mallorquí i molt manco en català. Au, fora!

Podeu creure i pensar que amb aquestes rabietes no solucionava res de res perquè, així i tot, seguia tenint molts de problemes, avesat com estava a que sempre el bruixot, d'amagat, li ho solucionàs tot, sí, el bruixot Guinyot, gras-set, petitet i insignificant però molt poderós perquè amb la seva bruixeria i les seves arts màgiques ho tenia tot controlat. Quina llàstima! Avui el bruixot no hi era, era el seu dia lliure, quina mala jugada, quin problema pel nostre rei, estava perdut...

I el pobre rei se'n va haver de tornar a les seves cambres, renegant de bon de veres contra la seva mala sort, ben cua baixa sense haver resolt res. Ja en començava a estar-ne fart de ser el rei d'aquell poble que només li duia mals de cap i problemes. No res, no li quedava més remei que esperar a que el bruixot tornàs i li ho arreglàs tot.

I qui no ho creu que ho vagi a cercar.

A. M. M.

els lectors escriuen

Sr. Director de la revista ES SAIG:

Per al·lusions directes cap a la meua persona a la carta apareguda al passat número d'ES SAIG i que va firmada pel "Comité Local del PSOE", vos agrairia que publicàssiu aquestes retxes.

M'alegra que a la fi hagueu donat senyals de vida i informeu al poble d'Algaida de la situació actual dels dos regidors que a les passades eleccions municipals sortiren elegits encapçalant les llistes del PSOE al nostre poble. Crec sincerament que ho heu fet molt bé perquè, a partir d'ara, ja no hi podrà haver confusions. El que lament és que aquesta informació hagi venguda provocada per un article meu del passat nº 38, i ho lament perquè pareix esser que l'únic que vos va preocupar va esser que sortís publicat el nom d'una coalició AP-PSOE i no l'ànim d'informar a un poble al qual vos deveu i que gràcies als seus vots vàreu aconseguir dos regidors. Aquesta informació, que quasi tothom ignorava, l'havíeu d'haver publicada el passat mes de gener, si és així com deis que la Comissió Federal el 20 de gener va expulsar al Sr. Vega, i no esperar a ara.

Deis que aquesta informació va sortir a tots els mitjans de comunicació; francament, no puc imaginar què enteneu per "a tots els mitjans de comunicació". A Algaida hi ha una revista que és el mitjà de comunicació més emprat per la gent del poble i encara és l'hora que hi hagueu enviat un comunicat de la vostra decisió en no esser la carta que apareix al nº 40. A més, si mal no record, tot d'una després de la notícia que el PSOE havia obert expedient disciplinari va aparèixer a tots els diaris una carta firmada per tots els components de la candidatura, manco un, que recolzaven els dos regidors i mantenien que eren del PSOE i que ho seguirien essent.

Per tant, en cap moment la meua publicació constitueix un "clar cas de difamació política" com deis. En tot cas seria una desinformació provocada per una manca de responsabilitat política vostra de cara als vostres electors.

En quant a l'acusació soterrada que me feis "d'estil propi dels feixistes", vull pensar que posàreu aquest qualificatiu perquè sonava bé i perquè pareixia un vocable més contundent a l'hora de contestar o acusar. Si no fou així, vos convid a que mireu més espesses vegades el diccionari i el vertader significat de les paraules.

Crec que puc donar per acomplida la vostra esperança de "reparació de l'insult". He procurat a la meua contesta no insultar, així com tampoc no ho vaig fer a l'article polèmic; no hi figuren paraules com mentider, feixista, difamador, etc.

I res més. Ah, sí: les dents encara les tenc totes.

Andreu Majoral

Execucions públiques a Algaida

"Més mostra haver pagat per pòlissa de Jurats a 25 maig 1.667 a Antoni Pericàs, oller, sis sous i són per una cassola serví per bullir el cap d'Antoni Pallisser".

25 d'agost de 1.652. "...4 sous 8 diners i són per lo que gastà pel verdugo quan vingué per aportar el cap de Miquel Sastre".

"...a Francesc Prats, March, vint sous i són per una post i llenyam per fer lo cadafal per sentenciar Mateu Moragues a la present vila fet a 28 maig 1.651".

1.651. "...4 lliures 1 sou ha pagades als ministres qui aportaren los quartos de Bernat Oliver de l'Aucaria Vella a la present vila".

Aquestes quatre notes tretes de l'Arxiu Municipal de la nostra vila crec que són ben expressives i que no necessiten de massa comentaris. Ens situen a mitjans del segle XVII i ens mostren que les execucions públiques dels condemnats a mort estaven a l'ordre del dia. Pensem que amb aquestes execucions se cercava l'exemplaritat del càstig i es feien a la vista de tothom precisament perque la gent pogués veure a on podia dur una mala vida. El fet d'exposar després a la vista de tot el poble per un cert temps el cap i els troços del cos reforça la mateixa idea d'aconseguir que la gent se sentís impressionada.

La veritat és que no tenim documentats molts de fets d'aquesta classe. Per altra part, desconeixem els motius d'aquestes execucions si bé tot fa pensar que eren per haver comès robatoris a mà armada; per aquest temps les ordres procedents de Ciutat escampades a tots els pobles de Mallorca de capturar viva o morta qualque persona són freqüents. Encara que no tinguem molts de detalls, comentarem un poc més extensament aquestes execucions.

Aquest Antoni Ignaci Pallisser, Naci, sembla que era de Santa Maria i casat a Algaida. La sentència no es va executar a Algaida sinó a Ciutat i no en sabem res de la seva malifeta. Només tenim documentades una sèrie de despeses d'acompanyar la seva dona i fills a la presó de Ciutat i a l'hostaler "per haver tingut hospedat en sa casa lo verdugo i demés ministres i haver-los donat sustento quan

aportaren a la present lo cap d'Antoni Pallisser". Aquest cap, una vegada bullit, va estar exposat per un cert temps a la vila i això fa pensar que havia comès aquí el seu crim. La primera de les notes citades al començament ens parla del que costà una cassola per bullir el cap -6 sous-.

D'En Miquel Sastre encara en sabem més poques coses. Amb tota seguretat era d'Algaida, de Sa Torre o de Sa Torreta, i com en el cas anterior l'exposició del seu cap després d'haver-lo bullit obeeix a les mateixes raons de que la gent s'escalivàs. No sabem amb certesa el seu delicte, però per unes notes d'unes investigacions que hi va haver per aquest temps a conseqüència d'unes arcabussades amb ferits deduïm que va esser un assalt a mà armada. Una nota parla d'unes despeses per la vinguda d'un "jutge de la Règia

Cort per rebre la informació fiscal de l'arcabussada de Miquel Sastre de Sa Torreta". La víctima possiblement fou un tal Antoni Sastre, ferrer.

En el cas d'En Bernat Oliver de l'Aucaria Vella no va esser el cap el que es va exposar públicament. Degué morir esquarterat, no sabem per què, i els seus quaters -"quartos", diuen els documents- van servir d'espectacle a la gent, espectacle no gens higiènic.

sent vila d'orde dels nobles Senyors Judges de la Règia Cort, ço és, per tres fogasses i mitja l lliura 10 sous, sardines 16 sous, oli 6 sous, ous i aiguardent per lo Bal.le i Jurats de Sineu 4 sous, cinc pans 2 sous 6 diners, an el verdugo 7 sous, als cavalls forçats i cavalcadures dels nobles jutges 4 lliures 13 sous 4 diners, olives i pebres 6 sous 2 diners i 16 sous per vi prengueren de dit Roca que totes dites partides fan dita suma".

La sentència de Mateu Moragues va esser executada a Algaida. No sabem si era d'aquí ni el motiu de la condemna. El que és evident és que pel poble una sentència d'aquestes resultava molt costosa: honoraris de picapedrer i de fuster per fer el cadafal, d'hospedatge de tota la gent que venia de Ciutat. Més de 40 lliures tenim justificades per aquesta execució i és una quantitat bastant considerable pel pressupost del nostre Ajuntament -o Universitat, com es deia llavors- si tenim en compte que el mestre d'escola no en cobrava més que quinze o vint en tot l'any.

No pot faltar l'exposició del cap tal com ens diu aquesta nota: "...20 sous per guix i al mestre i manobre que adobà la presó i féu la finestra per posar lo cap de Mateu Moragues".

Finalment, tenim notícia d'una execució feta a Algaida que degué esser motiu de molts de comentaris. Encara que sigui un poc llarga, citam una de les notes que a ella fan referència: "22 juliol 1.652, a Antoni Roca, venedor, 9 lliures 18 sous i són per tants n'ha pagats i bestrets per donar refresc an els homes de Sineu i ordi an els cavalls forçats quan vingueren acompanyant la persona d'Andreu Mesquida lo dia que fonc sentenciat a la pre-

Aquest Andreu Mesquida de Formiguera pertanyia a una noble família arrelada a Algaida, propietària de les possessions de Son Mesquida i Malesherbes. El carrer de Mesquida té aquest nom perque allà, devora l'Ajuntament, la família hi tenia la seva casa pairal. No sabem amb certesa el crim que havia comès, però una informació fiscal sobre la mort de Mossèn Antoni Mesquida ens fa relacionar els dos fets i ens situa enmig d'una tràgica brega familiar. Si tota execució volia tenir una finalitat moralitzadora, quan s'acomplia en una persona d'aquesta categoria, la lliçó que se'n treia del càstig era doblement eficaç.

Pere Mulet

salut : l'hepatitis

Es tracta d'una inflamació aguda del fetge produïda per un virus. Es distingeixen dos tipus d'hepatitis vírica:

Hepatitis A: És una hepatitis infecciosa i epidèmica, en la qual la font d'infecció és la persona malalta.

Hepatitis B: En aquest cas la infecció es troba en la persona malalta i en el portador (el qual du el virus a la sang i es coneix com Antígen Australià); el contagi es produeix per l'administració de sang i els seus derivats i amb l'ús d'instruments contagiats (xeringues, agulles de tatuatge, etc.).

L'hepatitis A apareix de forma epidèmica a les primaveres i de forma esporàdica durant tot l'any; el període d'incubació és de 15-50 dies. La infecció es produeix a través dels aliments i aigües contaminades amb l'orina i excrements dels malalts. També es pot produir la infecció en la relació de persona a persona, ja que s'ha detectat virus a les secrecions nasofaríniques.

Els subjectes infectats, per regla general, comencen a eliminar el virus dues setmanes abans de manifestar-se la icterícia i una setmana després d'haver aparegut.

Hi ha subjectes que poden eliminar el virus pels excrements sense que hi hagi cap prova que demostrï que pateixen l'enfermetat; a aquests se'ls anomena portadors asintomàtics.

L'hepatitis B es transmet per via parenteral, és a dir, per transfusió de sang i per ferir-se amb instruments contaminats.

Els excrements d'aquests pacients no estan infectats. El període d'incubació és de 15-180 dies i són infecciosos des de 89 dies abans d'aparèixer la icterícia fins a 8 dies després d'haver-se manifestat.

Per la manera de produir-se la infecció, aquest tipus és més freqüent entre metges i sanitaris que entre la població general.

S'ha demostrat que els qui han patit l'hepatitis A queden immunitzats, és a dir, no la tornen a contreure (només un 5% la poden tenir altra vegada). En canvi, l'hepatitis B no deixa immunitat. Ara bé, els malalts que hagin patit l'A poden contreure la B i viceversa.

L'enfermetat afecta per igual a homes i dones, més sovint a nins i persones joves. És més benigna en els adults i pitjor en els vells.

Els símptomes solen ésser iguals en els dos tipus (A i B). Al començament sol notar-se anorèxia (falta de ganes de menjar), astènia (cansament), dolor abdominal, nàusees, vòmits i diarrea. Després apareix normalment la icterícia (grogor dels ulls i pell) i solen cedir els símptomes abans descrits; sol haver-hi pruija, orina oscura i excrements de color blanquinós.

Segueix el període de convalescència en què l'orina i excrements tornen al seu color normal; l'astènia i l'anorèxia desapareixen.

A les persones adultes la malaltia sol durar 6 setmanes; però la curació completa es produeix, com a norma general, als 4 mesos.

Detalls que hem de tenir en compte:

A l'hepatitis A: l'orina, excrements i saliva estan infectats. Per tant, s'ha de dur una higiene molt rigorosa: l'orina i excrements s'han de recollir a recipients que només utilitzi el malalt. Tots els utensilis que empleï han d'ésser ben esterilitzats.

A l'hepatitis B: Evitar transfusions innecessàries i totes les xeringues han d'estar ben esterilitzades (per això és millor utilitzar les que es poden tirar).

Tant en un cas com en l'altre és recomanable evitar la relació sexual durant un cert temps.

Tractament: en els dos casos, repòs absolut i una dieta adequada.

els lectors escriuen

Benvolguts companys d'ES SAIG:

Vos pregam que publiqueu en la vostra revista el següent comunicat adreçat a l'opinió pública d'Algaida. Moltes gràcies.

1.- En primer lloc, volem felicitar públicament el Comité Local del PSOE per la seva carta publicada en el número 40 d'aquesta revista. Tot i que l'escrit conté alguna expressió insultant cap al nostre company i militant Andreu Majoral, cosa que rebutjam amb tota energia, globalment ens alegra la publicació de l'esmentada carta, perquè contribueix a la recuperació de la credibilitat i dignitat polítiques entre la gent del nostre poble.

2.- Com a conseqüència de la desacreditació dels regidors Antonio Vega i Sebastián Cerdà, s'ha confirmat que els únics representants de l'esquerra política a l'Ajuntament d'Algaida són els tres regidors del Partit Socialista de Mallorca. Sabem que a les passades eleccions municipals de maig de 1.983 hi va haver electors que atorgaren el seu vot a la candidatura municipal del PSOE i que a causa dels fets prou coneguts s'han sentit enganats, i ara s'han quedat sense representació a l'Ajuntament. Davant aquesta situació, el PSM, conscient que els regidors tenen una funció de representació ciutadana i per tal de procurar omplir el buit que s'ha produït, ofereix els seus tres regidors perquè, a través d'ells, tots aquells algaidins, pineros i randinos d'ideologia progressista puguin fer arribar al Consistori les seves denúncies, els seus suggeriments, les seves aportacions a la vida municipal.

3.- D'altra part, per celebrar el primer aniversari de les passades eleccions, anunciam que el PSM comença una campanya que sota el lema "Un any de PSM a les Institucions" pretén explicar públicament, d'una manera directa i propera, quina és la nostra feina en el Parlament de la Comunitat Autònoma i en els Ajuntaments dels diversos pobles de Mallorca. Treballam per la transparència democràtica. Volem afavorir els contactes entre els representants i els representats. Estam oberts a totes les crítiques i suggeriments.

Volem aprofitar aquestes pàgines d'ES SAIG per convidar-vos a tots a l'acte que tindrà lloc en el Teatre Parroquial el proper divendres dia 18 de maig a les 9'30 hores del vespre. Parlaran els regidors de l'Ajuntament d'Algaida i els diputats del Parlament de les Illes Balears.

Agrupació d'Algaida del PSM. Abril, 1.984

MOVIMENT

DEMOGRAFIC

NEIXEMENTS

Març

Dia 19: Maria Francisca Juan Mesquida, filla de Francisco Javier i Catalina

Abril

Dia 13: Coloma Roig Paredes, filla de Bartomeu i Concepció

Dia 13: Catalina Maya Garcías, filla de Francesc i Magdalena

DEFUNCIONS

Març

Dia 31, Jaume Isern Fiol als 74 anys.

Abril

Dia 12, Llorenç Perelló Capellà als 65 anys.

: glosa :

Na Maria Amengual Oliver "Merris" sap moltes gloses i cançons antigues. Avui vos presentam unes gloses del Parenostre, Ave Maria i Gloria Patri que, segons ens va dir, ella, quan era una nina, ja sentia recitar a gent molt vella. Més endavant vos anirem oferint altres cançons que gràcies a ella hem conegut.

Pare nostro, Vós qui estau en el Cel tan resplendent, feis que vegem clarament es lloc a on habitau. Que heu sigui santificat el vostre Santíssim nom, per a sempre de tothom beneït i alabat.

Venga a nosaltros, Senyor, vostre Sant Reine sagrat, per tota una eternitat que poguem posseir-lo. Tota espècie de pecat hem de treure de ca nostra diguent: Se fassa la vostra divina voluntat.

Sa voluntat amb gran zel a Déu sempre l'hem de fer així a la terra i convé fer-la com se fa en el Cel.

Nostro pa de cada dia, això és lo que hem de mester i un amor vertader amb Jesús, Josep i Maria. Enviau-lo-mos, Senyor,

en aquest dia d'avui; pa del Cel és que jo vui i gràcia per rebrer-ló. També perdonau-mós nostres culpes suplicam, com nosaltros perdonam també los nostros deutors. I també perdonau-mós que de bon cor vos ho deim, que en pecat ja mai caiguem ni en la tentació. Alliberau-mos, Senyor, de qualsevol mal, amén. Bon Jesús, feis que en Cel pugui venir a alabar-vós.

Amb gran goig i alegria s'Arcàngel vos saludà; lo primer que va parlar fonc: "Déu vos salve, Maria". Oh quin do tan preciós Déu del Cel vos va enviar! Com l'àngel vos saludà digué: "El Senyor és amb Vós i beneïda sou Vós del vostre santíssim ventre".

Jesús, feis que per a sempre no deixi d'alabar-vós.

Santa Maria sou Vós i també Mare de Déu, pregau, que mai vos sap greu, per nosaltros pecadors. Ara i en l'hora, amén, Bon Jesús, feis que en el Cel pugui venir a veurer-vós. Gloria Patri hem de dir i també es Filiò; Jesús és un mestre bo i a Ell l'hem de seguir. Pare etern, Vós duis un manto més hermós que plata i or; ja que hem dit des Filiò direm l'Espiritui Santo.

Diguem tots sicut erat que n'és in principiò, en el Cel vui anar jo que no hi entra cap pecat. Et nunc et semper direm si heu volem acabar i també in seculà et seculorum. Amén.

Noticiari de l'O.C.B.

Com sabeu, cada any l'Obra Cultural organitza la Festa del Llibre que solem celebrar dins el mes de maig. Enguany coincidirà amb el diumenge de les primeres comunions. Com sempre, podreu comprar llibres amb un descompte.

Molt probablement farem també una excursió que a hores d'ara no està concretada. Ja vos avisarem per medi de cartells.

Finalment, volem aclarir-vos que l'excursió anunciada al Puig Roig no s'ha celebrat perquè l'ICONA aconsella que no es visitin els llocs on cria el voltor negre durant l'època enquè fa la niuada i que precisament és aquesta.

NOTICIARI

NOTICIES DE SA COOPERATIVA "ALPIRA"

La Cooperativa agrícola "ALPIRA" organitza una Festa Pagesa per celebrar el seu quart aniversari i coincidint amb la festa del Patró Sant Isidre, llaurador.

Actes que se celebraran:

Dia 8 a les 10: Xerrada damunt "Silos i ovelles" a càrrec de dos tècnics de l'extensió agrària. L'acte es farà al local de la Parròquia.

Dia 9 a les 10: Xerrada feta per un tècnic agrícola de "La Caixa".

Dia 10 a les 10: Xerrada-col·loqui damunt la problemàtica de l'agricultura a Balears, a càrrec de D. Joan Simarro, Conseller d'Agricultura del Consell Insular.

Dia 12 a les 5: Jocs infantils per a tots els al.lots del poble davant sa Cooperativa.

a les 6: Extraordinària Gimcana de filigranes amb tractor de cul en-
rera amb remolc i envant amb s'arada.

a les 10: Festa pagesa per a tot el poble, animada pel grup Sis Som.

LA LOCOMOTORA DE L'ESPLAI

Què? Heu menjat moltes panades? Jo en tenc un empatx de tantes que me'n vaig passar es dimarts de la Pau!!!

Bé, vos contaré una mica la festa que va esser de lo més entretenguda.

Que els véreu, als de l'Esplai? Sabeu que hi estaven de nirviosos de tot d'una, però, a poc a poc, tot s'anà component.

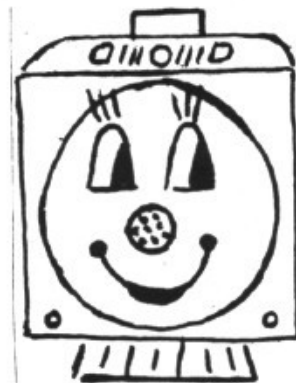
La participació en el concurs de carrosses va esser massiva. N'hi havia 19, tot un èxit, totes molt guapes i ben acabades, tant, que el jurat es veié amb prou feines per poder puntuar. Després d'observades les carrosses, la gent animada partí a peu cap a Castelletx. Quan hi arribaren ja trobaren el Rector vestit i tot aparellat per començar la Missa dins es Porxo. Acabat l'Ofici, tots els al.lots que volgueren, participaren en els jocs que per a ells hi havia organitzats: cucanyes i carres de joies. Després de la suada, tothom partí a posar miques i a aplegar paprres.

Contents i panxa plena, després, començà la festa damunt s'era, animada tot l'horabaixa pel grup Sis Som. Hi hagué gran varietat de jocs, que foren un gran èxit de participació. Acabats els jocs, es donaren els premis de les carrosses i, com sempre, hi hagué carrossers contents i d'altres desil·lusionats. Per acabar la festa, entre rialles i males cares, el grup Sis Som interpretà tota una sèrie de cançons, i tothom tocà soletes cap a Algaida.

Esper que la festa hagi estat de l'agrat de tots i que realment s'hagi aconseguit l'objectiu que ens havíem proposat, que era el de fer pujar el nivell de la festa.

Ah! ja no hi pensava. Ara, com a final d'activitats del trimestre, es realitzà amb els al.lots una acampada a Alcúdia, des de divendres horabaixa dia 27 fins diumenge dia 29.

Fins a la propera!

PINA

NOTÍCIES: Hem sentit comentaris damunt la subvenció de 150.000 pessetes que donà l'Ajuntament d'Algaida per organitzar la festa de Castellitx. Mos pareix bé que es fomentin aquests actes populars i culturals tan arrelats, emperò en vàrem sentir un que deia: "Ja veurem quan hagin de donar les subvencions per les festes de Randa o de Pina, a veure si els tendran tan bons d'amollar els dobbers o si és que els randinos i pineros som ciutadans de segona classe. Però per pagar, no ho som".

Neixement: Encara que sigui amb un poc de retràs, vos direm que dia 20 de febrer passat va néixer n'Antònia-Maria Gómez Pascual, filla de Josep-Lluís i Rosa.

Setmana Santa: Setmana eminentment religiosa que es va celebrar amb assistència de la major part dels pineros a les funcions religioses que se feren i que acabaren amb la processó de "l'Encontrada" i la Missa solemne del dia de Pasqua.

Amb motiu de la Setmana Santa, aquí teniu aquestes gloses:

EL REI DEL MÓN (PASSIO)

Dins s'hot de Getsemaní
el Rei del món hi orava
i un alè d'aire diví
per sa cara li pegava.

L'infern ja pegava crits,
el Rei del món acorralaven
i els apòstols adormits
davall una olivera estaven.

"Se fassa sa vostra voluntat",
li deia el Rei an el Pare,
amb so cos ben empapat
de sang i aigua suava.

Sa vida que ho és germana
de la mort que afrontau,
és dèbil persona humana,
ai! apòstols, despertau.

Tot es poble remogut
el Rei del món que cercava
i un apòstol ja perdut
ses monedes ja comptava.

"Com jo el coneixeré?"
es pecador demanava.
"Jo un bes li donaré,
un bes enmig de sa cara".

I En Pere sense mal
de valent feia bravates;
li digué: "Antes que canti és gall
m'hauràs negat tres vegades".

Davant el rei de la terra
està dret el Rei del món,
un està amb cara de guerra
i l'altre amb cara d'amor.

I condemnat a morir
el Rei del món ja estava
i Barrabàs, lladre fi,
de sa presó es lliberava.

Amb una corona d'espines
el Rei del món coronat,
són tan llargues i no primes
que de sang ja va soiat.

Es Cirineu li ajuda
a sa creu a carregar,
és tan grossa i feixuga
tres esclats li fa pegar.

El Rei del món se prepara,
se prepara per morir
i un dels lladres suplicava:
"En el cel pensau en mi".

Es sol ja perd sa claror;
el cel tremolant estava,
i abaix de sa creu es centurió
sal i vinagre li dava.

Acompanyant a sa Mare
un parell de parents són,
eren les tres de la tarda
i expirava el Rei del món.

-passatemps-

★ PROBLEMA MATEMÀTIC

Fa uns quants mesos vos plantejarem un problema de taronges. Avui vos ne presentam un altre; a veure si el sabeu resoldre.

Un home va anar a plaça a vendre taronges. Arribà un comprador i en va voler la meitat de les que tenia i mitja més. Després es presentà un altre comprador que li va comprar la meitat de les que li quedaven i mitja més. Un tercer comprador se'n quedà la meitat i mitja més. Així va despatxar totes les taronges i els tres compradors se'n dugueren quantitats senceres. ¿Quantes en tenia i quantes en comprà cada un?

Solució: En tenia 7. El primer se'n dugué la meitat (3 i mitja) i mitja més = 4. De les tres que quedaven, el segon comprador li comprà la meitat (1 i mitja) i mitja més = 2. I al tercer li va vendre mitja i mitja més que és 1.

Solució a la darrera sopa de lletres. Recordareu que es tractava de localitzar 10 sinònims d'espavilat.

★

ERONOHSED
 ÇAMGITSEE
 YIUPRUSNS
 EDNSICAGP
 GNAFRONTR
 TESEAADAE
 APDAFMUIS
 RIÇOYSIDT
 TLADNIFAI
 LISPAIROG
 UVAOPROBI

Sopa de lletres

Es tracta de localitzar 10 sinònims de deshonra. Com sempre, es poden llegir en horitzontal, vertical i diagonal, a l'endret i a l'enrevés.

★ Fuga de vocals

B..T. Q.. .S T.MPS L. P.SS.
 R.M.G.NT D'.LT.R .N .LT.R
 . D. J.V. P.C. M.SS.
 . .R. J. N. P.T P.C.R

N'H. H. Q.. S. F.N B..T.S
 P.RQ.. N. T.N.N M.R.T
 . C.M V. S. M.TJ.N.T
 T.T S.N R.T.L.NS . R.T.S

Fuga de vocals del número passat:

Enguany tenim treballs dobles
 que no sé com nos vivim,
 almanco ens-e divertim
 amb codolades i cobles,
 emperò es ventre va prim.
 Miquel Socies de Tagamanent

ESPORTS

FUTBOL

Pel que fa a la categoria infantil hem de dir que la temporada ja ha acabat. I si bé és vera que s'ha acabat a sa darrera posició de sa classificació, també ho és que sa finalitat principal d'aquest equip s'ha complit sobradament ja que de lo que es tracta és de mantenir una disciplina i un aprenentatge de cara a fomentar l'esport entre es nostros nins i, per què no?, aconseguir una continuïtat del futbol a Algaida.

Què hem de dir de s'equip juvenil? Mos trobam davant una plantilla curta, dirigida p'en Toni Simó; una plantilla que creim que tècnicament és fabulosa i no manca sa força, en part perque molts des juvenils estan en es límit d'aquesta categoria en quant a edat. Però, -ja tenim s'emperò- sa indisciplina i sa falta de formalitat d'un grup bastant nombrós de jugadors tira en terra una feina honesta de cara a millorar ses possibilitats de l'Algaida.

1ª Regional: chapeau! Durant sa segona volta es nostros jugadors han demostrat que no tenen res que envejar a cap equip dins aquesta categoria. Dins Es Porrassar no s'ha perdut cap

punt i s'ha puntuat i s'han marcat gols a camps contraris difícils i gallets des grup. Bona regularitat si exceptuam dos partits que no poden restar mèrits a sa bona marxa durant aquesta segona volta. Llàstima que a darrera hora ses baixes -malaltia i tarjetes- són massa numeroses.

FUTBET

Va començar per ses festes de Pasco un torneig de Futbet a Ses Escoles. Els participants -inscripció lliure- més bé han estat veterans i honroses excepcions de joves amb ganes de jugar en pla de fer esport. Aquesta era sa finalitat única i exclusiva. Bé, també hi ha intenció de sopar i armar un poc de sarau.

BILLAR

Al passat Torneig de Billar, Modalitat lliure, el guanyador va esser n'Oliver de Son Ferriol que es va calificar com a Campeó de Balears d'aquesta categoria.

Els nostros representants, en Llopart i en Tomàs, no varen anar molt fins ja que a sa primera ronda es quedaren a sa cuneta.

Tampoc no tengueren molt bona actuació al Torneig de Lluçmajor. I

és que dins es billar tenir un mal dia suposa perdre casi totes ses possibilitats.

També mos informen que els entusiastes integrants de sa Penya de Billar algaidina organitzaran un torneig social on hi podran prendre part tots els aficionats que vulguin. Modalitats i normes es donaran a conèixer oportunament.

Anim i bona punteria!

PIPERS

Ja vos hem anat informant des Torneig de pipada lenta "Restaurants d'Algaida". Després de sa 9ª jornada -recordem que se celebren a diferents locals del nostro poble- sa classificació està així:

- 1.-Biel Amengual
- 2.-Pep Noguera
- 3.-Toni Gomila

Per equips, la cosa va així:

- 1.-Algaida nº 3
- 2.-Can Sunyer
- 3.-Algaida nº 1

Hi ha una participació de 38 fumadors constants i llampants.

És obligat destacar s'actuació d'en Pep Noguera que sense esser fumador està classificat en segona posició en contra de tots es pronòstics.

Joan Trobat

UNA XERRADETA... (Acabament)

ca". Jo crec que hem de mirar pes poble, s'han de donar a conèixer ses coses des poble, de s'Ajuntament, de sa Parròquia... Hem d'anar com a germans.

-Ara que has anomenat sa Parròquia, hem sabut que vares esser escolà major. Què recordes d'aquell temps?

-Vaig començar de manxador quan tenia nou o deu anys. Llavors me varen posar d'escolà petit i ho vaig ser un grapat d'anys abans d'ascendir. D'escolà major hi vaig fer quatre anys, però guanyava poc, no se podia viure. A altres bandes,

a altres pobles importants, era altra cosa. Vaig mirar per anar a sa Catedral però no va anar bé. En aquell temps ses coses eren molt diferents, se feien moltes coses que ara no se fan: endomassàvem, posàvem una bona Casa santa...

-Vols afegir res més?

-Just que procuraré fer una bona feina, tenir sa gent contenta, i m'agradaria que si qualcú no rep ES SAIG es dia que toca tengui un poc de paciència.

Jerònia Oliver
Llorenç Oliver

ES SAIG

Bolletí de l'Obra Cultural
d'ALGAIDA

mensual D.L. P.M. 495-1980.

dirigeixen: Delfí Mulet

Francesc Antich

administra: Llorenç Oliver

mecanografia: Mireia Mulet

fotografia: Joan Balaguer

dibuixen: Jaume Falconer

col.laboren: Andreu Oliver

Pere Mulet

Jaume Balaguer

Alexandre Pizà

Joan Trobat

Joan Mulet

Cat. Martorell

Xesc Oliver

Antoni Garau

Jerònia Oliver

Miquel Serra

Domicili: Rei, 1. ALGAIDA

Tel. 665042/272576

ES SAIG es responsabilitza
només de l'Editorial.

Imprimeix: Apostol y Civilizador. PETRA.

Un sol
fi:
Mallorca.

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**

La Comissió de Govern del Consell Insular de Mallorca a la reunió de dia 26-III-84 va aprovar diverses sol.licituds de Cooperació tècnica, entre elles les següents de l'Ajuntament d'Algaida:

- "Enllumenat públic de Pina i Randa".
- "Pavimentació asfàltica del camí de Son Garbí".
- "Pavimentació asfàltica del camí de Son Cerdà".
- "Pavimentació asfàltica del camí de Sa Caiassa".

una xerradeta amb...

BERNAT

FALCONER

A principi de mes en Bernat se troba amb un afegitó a sa seva tasca de cada dia; quan ES SAIG està enllestit, ell és sa persona que el fa arribar a moltes cases. Abans de començar sa xerradeta, volem donar-li ses gràcies per aquesta ajuda.

-Quin temps fa que te dediques a repartir diaris?

-Ja fa molt, devia ser l'any 59 o 60 quan vaig començar.

-Què feies abans?

-Vaig fer feina a dues o tres empreses, feia de picapedrer, però me vaig retirar perque tenia s'espina malament i me donaren per inútil amb un retiro petit que no bastava per viure. Per defensar-me necessitava una feineta lleugera.

-Quins varen ser es primers diaris que repartires?

-Vaig començar amb "Balears" i "Diario de Mallorca". Llavors no hi havia "El Dia" que ara també repartesc.

-I ses revistes? Explica un poc sa teva feina.

-Vàrem tenir una reunió amb s'encarregat de sa Distribuïdora Rotger i quedàrem que deixarien ses revistes a sa benzinera i jo les duria a ses botigues que en venen i també tornaria ses velles que no se poden vendre. Abans en tornava moltes perque se compren poc, hi ha poc interès, i ara ja no n'envien tantes. De totes maneres, se poden comanar ses que sa gent vulgui. Me pareix que hi ha més interès pes "tebeos", se venen més.

-Sabem que ets un bon dematiner. Devers quina hora t'aixeques?

-A les tres i mitja estic aixecat. Me duen es diaris a ca meva, els pos dins ses senalletes i partesc a fer sa volta devers les cinc i quart. Faig primer es restaurants i arrib fins a "Ses Canyes" i Son Trenta-dos. Necessit una horeta i mitja per acabar.

-Des diaris que reparteixes, quin se llegeix més?

-Repartesc cada dia 14 diaris "Balears", 18 de "El Día" i 58 de "Diario de Mallorca".

-Com te va amb sa gent? Vos enteneu?

-Jo procur fer un bon servici, quedar bé, i sa gent me fa molt de cas. Però a vegades no tenen paciència i remuguen quan es servici arriba tard i això que sa culpa no és meva.

(Ara que En Bernat diu això, noltros aprofitarem per explicar que ES SAIG no està a punt es mateix dia cada mes; depèn un poc de com cau es darrer cap de setmana, perque normalment és quan l'entregam a impremta. Feta aquesta aclaració, continuam).

-I ja que hi som, què diu sa gent d'ES SAIG?

-N'hi ha que el demanen abans que jo el tengui i n'hi ha d'altres, però pocs, que diuen: "No el vull, aixó és polític".

Segueix a la plana anterior.